

τῆς γῆς, τὴν Ἰουδαίαν, ὅπου ἐπροσκυνεῖτο ὁ ἀλήθινὸς Θεὸς, (ἀν καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο ἵτο πολλὰ μεμολυσμένον ἀπὸ τὰ πλησίον ἔθνη), καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἵτο γεμάτος ἀπὸ εἰδωλολάτρας καὶ εἰδωλα. Ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ῥώμη, τὰ ὅποια ἥσαν τὰ εὐγενέστερα μέρη τοῦ κόσμου· βασιλεῖς καὶ λαοί, σοφοί καὶ ἀγράμματοι, ἀνδρες καὶ γυναικες, γέροντες καὶ παιδία, ἥθετησαν τὸν Κτίστην, καὶ ἐπροσκυνοῦσαν τὰ κτίσματα. Ποιος τὸν ἥλιον, ποιος τὴν σελήνην, ποιος τὰ ἄστρα, ἄλλος ζῶα, ἄλλος φυτά, καθεὶς ἐλάτρευεν διποτὶ ἥθελε, μάλιστα ἐθεοποίει τὸ ἴδιον πάθος. Καὶ καθὼς ἡ πίστις εἶναι ὁ πρῶτος κανὼν τῆς ζωῆς, ἀν οὕτω ἐπίστεναι, στοχασθῆτε πῶς ἔξουσαν οἱ ἀνθρώποι. Ποιος ἐφοβεῖτο νὰ φρενεύσῃ, ποιος ἐντρέπετο νὰ πορεύηται ἢ νὰ μοιχεύσῃ, ἀν ἐπροσκυνοῦντο θεοὶ αἵμοβρόοι, ὡσάν ὁ Ἀρης καὶ ὁ Ἡοακλῆς, θεοὶ πόροι καὶ μοιχοί, ὡσάν ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη; Ποιος νὰ παρακινηθῇ νὰ κάμη τὸ καλὸν, ἀν δὲν ἥτον ἐλπὶς παραδείσου; ποιος νὰ φεύγῃ τὸ κακὸν, ἀν δὲν ἥτο φόβος αἰωνίου κολασεως; Ποια ἥθη ἔμιλλαν νὰ ἥναι ἀνάμεσα εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν ἔγνωριζαν Θεὸν, καὶ ἀν τὸν ἔγνωριζαν, δὲν τὸν ἥθελαν; τὸ κακὸν ἵτο καθολικὸν καὶ παμπάλαιον· διεν ἔγινε φύσις. Πολλὰ δυνατὰ ἥτον εἰς τὴν γῆν ὁ Θρόνος τοῦ Ἔωσφόρου στερεωμένος, πρὸς τὸν ὅποιον ἥσαν ὀλοτελῶς ἀφειρωμένοι καὶ δεδουλωμένοι οἱ ἀνθρώποι. Τότε δὰ, τότε ἀληθινά, ‘ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἡ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἔξεκλιναν, ἀμα ἡχειωθῆσαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἡώς ενός.’ — ΜΗΝΙΑΤΗΣ.

ΑΝΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΠΟΛΤΕΞΟΔΑ ΣΤΝΟΙΚΕΣΙΑ.

Ο σοφωτατος νόμος τῶν Βαβυλωνίων, κατὰ τὴν ἴδικήν μου γνώμην, (τὸν ὅποιον μανθάνω διτι μεταχειρίζονται καὶ οἱ Ἐνετοὶ εἰς τὴν Ἰλλυρίαν), εἶναι ὁ ἔξῆς· ἐγίνετο δὲ τοῦτο κατὰ πᾶσαν κώμην μίαν φοράν τὸν χρόνον. Ὁτε αἱ παρθένοι ἐφθαναν εἰς ὁραν γάμου, συνάξαντές τας ὅλας, τὰς ἐφεραν ὄμοιν εἰς ἕνα τόπον, πέριξ δὲ αὐτῶν ἐστέκετο πλῆθος ἀνδρῶν. Κήρυξ δε, σηκόνων αὐτὰς κατὰ μίαν, τὰς ἐπώλει, πρῶτον μὲν τὴν εὐμορφωτάτην ἀπ' ὅλας, μετὰ ταῦτα δὲ, ἀφοῦ ἐπωλεῖτο αὐτὴν εὑροῦσα πολὺ χρυσίον, ἀνεκήρυστεν ὁ κήρυξ ἄλλην, ὅποια ἵτο μετ' αὐτὴν εὐμορφωτάτην· ἡγόραζαν δὲ αὐτὰς διὰ γυναικάς των. Ὅσοι λοιπὸν γαμβροὶ Βαβυλωνίοι ἦσαν πλούσιοι, δίδοντες περισσότερον, ἡγόραζαν τὰς ωραιοτέρας· οἱ δὲ δημόται γαμβροὶ, αὐτοὶ εὐμορφίαις δὲν ἔχοντες, ἄλλ' ἐλάμψανταν χρήματα καὶ ἀσχημοτέρας παρθένους. Ἀφοῦ λοιποὶ

ὁ κήρυξ πωλῶν ἐτελείονε τὰς ὡραιοτέρας παρθένους, ἐσήκρουε τὴν ἀσχημοτάτην, ἢ ἂν ἵτο καυματία ἡμισερή, καὶ τὴν ἀνεκήρυστε φωνάζων, ποιος ἥθελε νὰ τὴν νυμφευθῆ λαβθῶν ὀλιγότατον ἀργύριον, ἐως ὃτου ἔμενεν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος τὴν ἰδέχετο μὲ ὀλιγότατον. Τὸ δὲ διδόμενον δι' αὐτὰς χρυσίον ἐπορίζετο ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν ὡραιών παρθένων· καὶ τοιουτοῦρπως αἱ εὔμορφοι παρθένοι ὑπάνδρευαν τὰς ἀμύρφους καὶ ἡμισεράς. Νὰ υπανδρεύσῃ δὲ καθεῖς τὴν θυγατέρα των μὲ δποιον ἥθελε, δὲν είχε τὴν ἄδειαν. Οὔτε, δποιος ἡγόραζε παρθένον, ἡμπόρει νὰ τὴν λάβῃ ἀπ' ἐκεῖ χωρὶς ἐγγυητας, ἀλλ' ἐπερπετε νὰ δώσῃ ἐγγυητὰς ὅτι βεβαίως θέλει τὴν νυμφευθῆν, καὶ οὕτω νὰ τὴν λάβῃ. Ἐαν δὲ δὲν ἐπέργαν καλὰ μὲ τὴν γυναικά του, ἥτο νόμος νὰ δίδῃ ὀπίσω τὸ χρυσίον. Ημπόρει δὲ καὶ ἀπὸ ἄλλην κώμην νὰ ἔλθῃ ὅποιος ἥθελε, νὰ ἀγοράσῃ. Αὐτὸς ἥτον ὁ καλήτερος νόμος των, πλὴν δὲν διέμεινεν ἡώς τώρα.—ΗΡΟΔΟΤΟΣ, μετάφ. Α. ΡΔΙΝΟΥ.

Ο καλὸς Ἡρόδοτος υπερεπαινεῖ τὸν νόμον τοῦτον τῆς Βαβυλωνίας, καὶ τῷόντι ἔχει κάποιον δίκαιον. Τούλαχιστον, εἶναι πολὺ καλήτερος τῆς ἴδικῆς μας συνηθείας, ητις, ἐάν συγχωνῆται νὰ εἴπωμεν δλην τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ τοῦτο.—Οι γονεῖς ἀγοράζουν γαμβρούς διὰ τὰς κόρας των· οὐαὶ δὲ εἰς ἐκείνοντας, δσοι ἔχοντας πολλὰς μὲν θυγατέρας, δλίγα δὲ χρήματα. Ο Ἰακώβ έδούλευε τὸν πενθερόν τον ἐπτὰ χρόνους διὰ τὴν Λείαν, καὶ ἄλλους τόσους διὰ τὴν Ραχήλ· ἄλλα θαυμασίως πως ἥλλαξεν ἔκτοτε ὁ κόσμος· τὴν σήμερον μεταξύ μας ὁ πενθερός ἀνάγκη πᾶσα νὰ δουλεύῃ πολλοὺς χρόνους δι' ἔκαστον ἀπὸ τοὺς γαμβρούς του! Πόσον ἀξιογέλαστον θέλει φαίνεσθαι εἰς τοὺς ἀπογόνους μας τὸ ἔθος τοῦτο!

ΠΕΡΙ ΙΕΡΟΚΗΡΤΚΩΝ.

ΤΡΙΑ εἶναι τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἀνθρώπος ὁ φρελεῖται πνευματικῶς εἰς τὴν πολιτείην κοινωνίαν, καὶ διδάσκεται τὰ πρός τὸν Θεὸν, τὰ πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ τὰ πρὸς έαυτὸν χρέη του. Αὐτὰ δὲ εἶναι τὰ σχολεῖα, αἱ ἐφημερίδες, καὶ αἱ δημόσιαι ἡ ἐπ' ἐκκλησίας γινόμεναι δημιλίαι ἡ διδασκαλία. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο μέσον συγχέει περισσότερον πλῆθος ἀνθρώπων, καθότι ὁ λαὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, στερούμενος εἰς ἀτυχοῦς περιστάσεως τὰς δύο προειρημένας ὁφρελείας, καταφεύγει εἰς τὰς ἐπ' ἐκκλησίας γινούμενας διδασκαλίας, εἰς τὰς δημοίας εὐφίσκεις τὴν πνευματικὴν τροφὴν, μορφόντες διποτοῦν τὴν καρδίαν του, καὶ ἀποκαθίσταται χρηστὸς πολί-

της. Τὴν συνήθειαν ταύτην παρεδέχθη ἀνέκαθεν ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὡς συντελεστικωτάτην, καθὼς γίνεται δῆλον ἀπὸ τὰς ὁμιλίας τῶν θείων πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ἐξαιρέτως δὲ τῶν ἑραρχῶν Βασιλείου, Γρηγορίου, Χρυσόστόμου, καὶ πολλῶν ἄλλων πατέρων, οἵτινες τὰς ἐκφωνοῦσαν ἐπ' ἀμβωνος πρός οἰκοδομὴν τοῦ Χριστιανικοῦ πληρώματος. Λιὰ τοῦτο, ὅταν αἱ τοιούτου εἴδους διδασκαλίαι γίνωνται ἀπὸ πεπαιδευμένους ἄνδρας, εὐϋπολήπτους, εὐγλωττους, καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην σαφήνειαν καὶ ιδεῶν ἄλληλους καίνουν τὴν μεγαλητόραν ἐντύπωσιν εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀκροατῶν, ἐγείρουν σέβας περισσότερον εἰς τὰ θεῖα, καὶ καρποφοροῦν δχι διάλιγον εἰς τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ. Παραδειγμα τούτου εἶναι τὰ σοφὰ ἔθνη τῆς Εὐρωπῆς, καὶ, πρὸ πάντων, τὰ τῆς Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας, δπου μέγα μέρος τοῦ λαοῦ χρεωστεῖ τὴν ἡθικὴν μόρφωσίν του εἰς τὰς εὐγλώττες διδασκαλίας σοφῶν ἑροκηρύκων.—ΕΡΜΗΣ ΣΤΡΟΥ.

Πόσον εὐδαιμονες ἥθελαμεν εἶδον, ἐὰν πᾶσα μία τῶν ἐκκλησιῶν μας είχεν ἀμβωνα, στολισμένον μὲ ἀγιον καὶ σοφὸν ἑροκηρύκα! Ποῦ νὰ μανθάνῃ δι λαδὸς τὰ ἡθικὰ καὶ θῷοςκευτικά του καθηκοντα, ἀν δχι εἰς τὸν θεῖον ναόν; καὶ ἀπὸ ποίους νὰ διδάσκεται αὐτὰ, ἀν δχι ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου; Περιστάσεις ἀτυχέσταται ὀλιγότερευσαν παραπολὺ τούς πεπαιδευμένους μεταξὺ τῶν πνευματικῶν μας πατέρων, καὶ διλιγότατοι αὐτῶν εἶναι ίκανοὶ νὰ κηρύξτωσι τὰ σωτήρια διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου. Άλλα καθεῖς γνωρίζει ὅτι δι ληδρος ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ γνώσεις, καὶ τὰς γνώσεις ταύτας νὰ μεταδίδῃ ἀόκνως εἰς τὸν λαόν. ‘Χείλη ἑρέως φυλάξεται γνῶσιν, ἢ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός ἐστι,’ λέγει δι προφήτης Μαλαχίας. Καὶ δι Παῦλος δὲ γράφει πρός τὸν Τιμόθεον, ‘Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ’ προσθέτει δὲ καὶ τὸν ἀπὸ τούτου καρπὸν, λέγων, ‘Τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τὸν ἀκούοντάς σου.’ Αἱ στοχασθῶμεν δὲ καὶ τὶ παραγγέλλει περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐπισκόπων, ‘Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ἡ ἡ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.’ Πῶς λοιπὸν θέλει τις δύνασθαι, λέγει δι Χρυσόστομος, ὑπομνηματίζων τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια, ‘ἀπαίδευτος ὡν,—ώς νομίζουν πολλοὶ ὅτι δὲν βλάπτει ἀν ἦντι τις,—νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ ἐπιστομίζῃ τοὺς ἀντιλέγοντας; ἢ τις ἡ χρεία νὰ καταγινώμεθα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ εἰς τὰς Γραφάς, ἀλληθεύη τὸ ἀπὸ τινας

λεγόμενον, ὅτι πρέπει νὰ ἐναγκαλιζόμεθα τὴν ἀπαίδευσίαν; Ἀφορούμενοι εἶναι ταῦτα καὶ προφάσεις, καὶ ἀθλια τῆς ἀμελείας καὶ ὀκνηρίας δικαιολογήματα.’

Ο ΜΕΓΑΣ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, δι ἀγαθὸς Ἐρρίκος τέταρτος, ἐσυνείθιζε νὰ λέγῃ, ‘Τότε θέλω εἶσθαι εὐτυχῆς, ὅταν καθεῖς γεωργὸς ἔχῃ τὴν Κυριακὴν μίαν δρυιθα εἰς τὸ δεῖπνόν του.’ Ο λόγος αὐτὸς δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἀγαθότητα μόνον τῆς ψυχῆς του, ἀλλὰ χαρακτηρίζει καὶ τὴν περὶ τὰ πολιτικὰ μάθησιν αὐτοῦ. ‘Η γεωργία εἶναι ἡ πρώτη πηγὴ τοῦ πλούτου· ὅταν οἱ γεωργοὶ δὲν ἦντι τόσον πτωχοί, ὥστε νὰ μὴν ἔχωσι κάθε Κυριακὴν μίαν δρυιθα εἰς το δεῖπνον, ἡ γεωργία κάμνει προόδους γιγαντιαίας.—ΕΡΜΗΣ ΣΤΡΟΥ.

ΕΙΠΕ τις, καὶ τὸ εἶπεν ἀληθέστατα καὶ ὀρατότατα, δτι ἡ χεὶρ τῆς Ἀγάπης ὑφανε τὸ κάλυμμα, τὸ κούπτον ἀπὸ τοὺς ἀνθρωπίνους ὄφθαλμοὺς τὰ τοῦ μέλλοντος χρόνου.

Το πνεῦμα τῆς ὑπερηφανίας, αὐθαδείας, καὶ πολιήψεως, εἶναι τὸ πνεῦμα δχι τῆς σοφίας, ἀλλὰ τῆς μωρίας. Θανάσιμον πάντοτε εἰς τὴν πρόσοδον τῶν γνώσεων, εἴτε ἀνθρωπίνων εἴτε θείων.

ΑΤΜΟΠΟΙΟΑ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Τὴν 28ην Μαρτίου ἐξέπλευσεν ἀπὸ τὸ Λογδίνον διὰ τὸ Νεοβρόχακον τῆς Ἀμερικῆς δι Σείριος, ἀτιμόπλουν σιδηροῦν, 700 τόνων, καὶ 320 ἵππων. Ἀλλο ἀτιμόπλουν, δι Μέγας Αυτικός, 1340 τόνων, καὶ 450 ἵππων, ἐμελλε νὰ πλεύσῃ τὴν 7ην Απριλίου ἀπὸ τὸ Βρίστολον τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸ Νεοβρόχακον. Λιὰ τὴν ναυπηγίαν, τὰς μηχανας, τὰ ἐπιπλα, κτλ., τοῦ δευτέρου ἀτιμοπλόου ἐξωδεύθησαν 50,000 Αἰγαίαι Στρογλίναι.

ΤΟ εἰσόδημα τῆς Βρετανίκης καὶ Ξενίκης Ἱερογραφικῆς Ἐταιρείας ἀνέθη τὸ παρελθόν ἔτος εἰς 108,740 Αἰγαίας Στρογλίναις. Γδ εἰσόδηματα δὲ τριῶν Ἀποστολικῶν Ἐταιρειῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀνέθησαν κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος εἰς Λίτ. Στρ. 211,625. Εἰς τὴν Ἀμερικήν, τὸ εἰσόδημα τῆς κυριωτέρης Ἀποστολικῆς Ἐταιρείας ἐσυμπτώθη τὸ τελευτοῦν ἔτος εἰς 252,076 Διστηλα.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ.—Ζῇ τὴν οήμερον Παφιός τις ιερεὺς, δστις ἐγεννηθη κατὰ τὸ 1718 ἔτος, τὴν 13 Ιανουαρίου, ἐνυμφεύθη κατὰ τὸ 1748, ἐχειροτονήθη ιερεὺς ιερεὺς κατὰ τὸ 1755, καὶ παρήτησε μόνος τὴν λειτουργίαν κατὰ τὸ 1826. ἔχει δὲ τρεῖς ιενοὺς καὶ μίαν θυγατέρα· οἱ νεοί του ἔχουν ηλικίαν 70, 65, καὶ 55 χρόνων· η δὲ θυγάτηρ 68. ‘Ἐχει ἔτι σωας τὰς διανοητικὰς του δυνάμεις, ὡν ἥδη 120 ἔτῶν.—ΕΡΜΗΣ ΣΤΡΟΥ.